

DORADZTWO

ROLNICZE

NR. 4

DWUTYGODNIK

15.I.1992r

WYDAWCA: OŚRODEK DORADZTWA ROLNICZEGO W GRABANOWIE

TELEFON: BIAŁA PODLASKA 4337-92, 4338-66, 4381-98 TELEX: 863330

PRODUKCJA MLEKA W OPARCIU O UŻYTKI ZIEŁONE NA PRZYKŁ. HOLANDII

Większość rolników w Holandii posiada 7 letnią edukację - jest to popodstawowa specjalna edukacja rolnicza. Informacje rolnicze biegną od rolnika do służby doradczej i od doradcy do instytutu. Najważniejsze są problemy rolnika, które instytut rozwiązuje. Sieć instytutów, stwarza możliwość rozwoju rolnictwa. W Holandii 2 mln hektarów ziemi stanowią użytki rolne, 2/3, z tego przeznaczone jest pod gospodarkę mleczną. Pod trawami znajduje się 1 mln hektarów, a 200 tys. hektarów pod kukurydzą.

Przeciętna produkcja w Holandii z tej ziemi 12.500 kg mleka z 1 hektara - jest to plon wyrażony w mleku, a są gosp. gdzie dochodzi do 20 tys. z ha. Gleby są piaszczyste, ale gospodarka jest intensywna.

Średnia roczna produkcja mleka od 1 krowy wynosi 7 tys. litrów mleka o zawartości 4,3% tłuszczu.

Dominują dwie rasy krów a mianowicie HF i czarno-biała, które stanowią 2/3, populacji natomiast 1/3 stanowi rasa czerwono-biała z dużym dolewem krwi rasy HF.

Przeciętna wielkość gospodarstwa wynosi 24 ha. Trawa jest "złotem" rolnika. Jest to podstawa żywienia do uzyskania rocznie wydajności mleka około 5 tys. kg (trawa, sianokiszonka).

Warunkiem jest dobra ich jakość to znaczy wysoka zawartość energii, białka i składników mineralnych. Podstawowym gatunkiem traw w runi łąkowej jest rajgras jako najważniejszą trawą na glebach piaszczystych i gliniastych. Na glebach torfowych trudno jest uzyskać duży procent rajgrasu.

Pewną rolę w wysokiej wartości botanicznej spełniają tymotka, kostrzewa, wiechlina i koniczyna biała.

Przeciętnie 6% użytków zielonych każdego roku jest renowanych lub przesiewanych, głównie na piaskach i glinach. Na torfach jest to prawie niemożliwe. Jest ich w Holandii około 300 tys. hektarów gdzie głębokość torfów dochodzi do 15m. Nawożenie azotem w Holandii użytków zielonych jest wysokie, wynosi 300-500 kg czystego składnika na 1 hektar.

Tak intensywne nawożenie azotem to problem środowiska. Azot zanieczyszcza wodę, a lotność amoniaku sprawia, że mają kwaśne deszcze. W przyszłości zamierzają stosować 200-250 kg azotu i odpowiednio uzupełniać fosforem i potasem. Dużo azotu, a mało fosforu, potasu powoduje spadek produkcji. Muszą korzystać z gnojowicy jako nawozu i stosować ją na wiosnę.

Aby zapobiec ulatnianiu amoniaku stosują system wstrzykiwania gnojowicy do gleby. Gnojowica jest więc nawozem naturalnym dobrym dla środowiska i "kieszeni" rolnika.

Głównym celem gospodarki mlecznej w Holandii jest wysoki poziom spożycia suchej masy przez krowy. Krowy o wydajności rocznej 7 tys. kg mleka pobierają latem 16 kg suchej masy dziennie, a zimą około 12 kg suchej masy dziennie. Latem krowa przy tej ilości suchej masy może produkować 24 kg mleka dziennie tylko na czystej trawie, a zimą 12 kg mleka.

Pobieranie suchej masy jest podstawą wysokiej produkcji. Ważną rzeczą jest smakowitość trawy i kisonki. Smak trawy starej i źle konserwowanej pogarsza się.

W kisonce zawartość suchej masy jest bardzo ważna nie tylko dla konserwacji. Bardzo mokra kisonka obniża pobieranie suchej masy.

Wysokość traw przeznaczonych na kisonkę wynosi 25 cm. Jest to wydajność 3.000-3.500 kg suchej masy z 1 ha. Po skoszeniu - okres krótki maksymalnie 3 dni np. poniedziałek koszenie to środa kisenie. Kisenie musi być wykonane starannie i bez piasku. Od 15-100 g piasku w 1 kg suchej masy jest dopuszczalne. Właściwa zawartość suchej masy przy konserwacji zielonki powinna wynosić pow. 35% nie należy dążyć do 60% zupełnie wystarczy 40%.

Najlepszą paszą jest trawa. Ze świeżej trawy produkcja mleka jest wyższa. Wypasanie jest rotacyjne maksymalnie 4 dni i krowa przechodzi na nową kwaterę. Dłuższy okres spasanania powoduje straty runi i spożywanie to obniża produkcję. Oczywiście bardzo ważna jest ilość krów dostawiana do powierzchni kwatery. Dobrze stadium do wypasu to 16 cm wysokości trawy jest to wysokość pięści i wyciągniętego kciuka dorosłego człowieka. System wypasania w okresie letnim w Holandii to 20 godz. na dobę. Wchodzą na pierwszą kwaterę gdy trawa ma wysokość 9-10 cm. Po 19-20 dniach powracają na pierwszą kwaterę. Azot stosuje się po zejściu kwatery. Ostatnią dawkę azotu stosują na początku miesiąca września, później już nie stosują. Azot poprawia wydajność, ale obniża mrozoodporność roślin. Jeśli kontynuujemy nawożenie azotem aż do miesiąca października, to rośliny może zniszczyć zima. Rolnik w Holandii na zakup 100 kg czystego składnika azotu musi sprzedać 160 l mleka o zawartości tłuszczu 3,5 %.

Klimat w Holandii jest morski, zimy są zazwyczaj łagodne. Rocznie mają około 700 mm opadów jest to o 200 mm więcej od nas. Reklamowane u nas mleko KANNY pochodzi z tych intensywnie nawożonych azotem użytków zielonych w Holandii.

inz. A.Strąćicka

Z dniem 1 stycznia 1992 r. weszła w życie ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych. Oznacza to, że każdy kto będzie miał jakiegokolwiek dochody (poza utrzymującymi się z rolnictwa), będzie je sumował i po zakończeniu roku płacił od nich podatek.

Do sumy 4 320 tys. zł rocznie dochody nie są opodatkowane. Od tej kwoty każdemu, niezależnie od tego ile zarabia, przysługuje ulga w wysokości 864 tys. zł (20%).

Podatek rośnie w miarę zwiększania się dochodów. W I przedziale, do sumy 64 800 tys. zł rocznego dochodu, podatek wynosi 20% dochodu minus ulga (tj. 864 tys. zł).

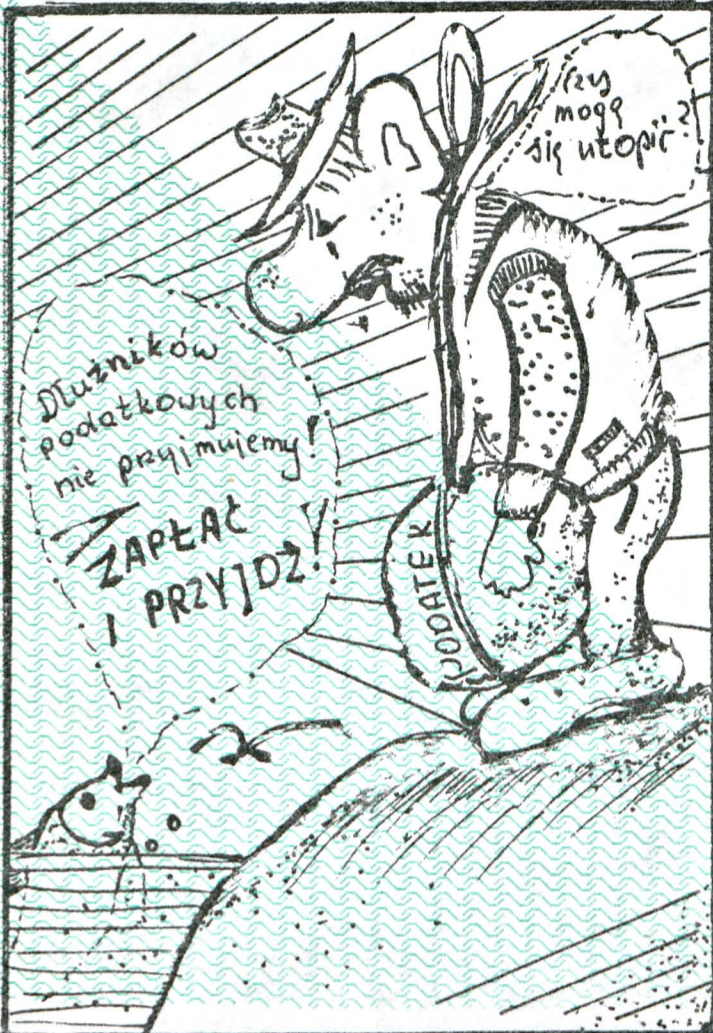
Gdy dochody mieszczą się w II przedziale, a więc między 64 800 tys. zł a 129 600 tys. zł, podatek wynosi 12 096 tys. zł plus 30% od nadwyżki ponad 64 800 tys. zł.

III przedział dotyczy wszystkich którzy zarabiają rocznie więcej niż 129 600 tys. zł. Podatek wynosi wtedy 31 536 tys. zł plus 40% od nadwyżki ponad 129 600 tys. zł.

Do dochodów nie wlicza się m.in. odszkodowań, odsetek od oszczędności, wygranych, różnych zasiłków, kwot wypłacanych z racji ubezpieczenia.

Rolnicy są opodatkowani podatkiem rolnym. Podatek dochodowy od osób fizycznych płacić będą rolnicy prowadzący tzw. działy specjalne. Działami specjalnymi produkcji rolnej są: uprawy w szklarniach i ogrzewanych tunelach foliowych, uprawy grzybów i ich grzybni, uprawy roślin "in vitro", fermowa hodowla i chów drobiu rzeźnego i niesnego, wylęgarnie drobiu, hodowla i chów zwierząt futerkowych i laboratoryjnych, hodowla dżdżownic, hodowla enomofagów, hodowla jedwabników, prowadzenie pasiek oraz hodowla i chów innych zwierząt poza gospodarstwem rolnym.

(Pełny tekst ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych został opublikowany w Dz. U. Nr. 80 z dnia 10.09.1991 r.)

POTRAWY Z KRÓLIKA

Mięso królicze odznacza się dużymi walorami smakowymi i dietetycznymi, jest łatwo strawne i może być wykorzystywane w żywieniu dzieci, osób starszych oraz ludzi z chorobami wątroby i żołądka. Zawiera małą ilość cholesterolu, jest wysoko przyswajalne przez organizm człowieka (białko mięsa króliczego jest przyswajalne w 90%, podczas gdy np. białko mięsa wieprzowego przyswajalne jest tylko w 62%).

W swym składzie mięso z królika zawiera: 20,2 - 20,9% białka, 7,99 - 18,5% tłuszczu i 1,1 - 1,4% składników mineralnych.

Przed sporządzaniem potraw, po uboju mięso powinno przejść okres dojrzewania, trzeba je zostawić na 2 - 3 dni w chłodnej piwnicy lub chłodziarce (w przeciwnym razie poddane obróbce termicznej jest łykowane i twarde).

Z mięsa króliczego można sporządzać wiele smacznych potraw np. pieczeń, potrawkę z jarzynami, kotlety mielone, gulasz, szaszłyki, rizotto, pasztet, można sporządzać na mięsie zupy itp.

1. Królik na dziko

Składniki: comber i udka królika, 2 szklanki wody, 2-3 ziarenka pieprzu i ziela angielskiego, 1/5 szklanki octu, 2 cebule, 6 dkg boczków, 3 łyżki oleju, pół szklanki śmietany, 1 łyżka maki, sól.

Wykonanie: comber i udka po umyciu ułożyć w salaterce, obłożyć pokrajaną w krążki cebulą. Zagotować wodę z przyprawami, dodać ocet, wystudzić. Zalewą zalać mięso na 2-3 dni. Wyjęte z zalewy posolić i obrumienić na tłuszczu, dodać pokrojony w kostkę boczeczek, osączoną z zalewy cebulę, skropić mięso zalewą i dusić aż będzie miękkie. Następnie mięso wyjąć a pozostały sos podprawić śmietaną wymieszaną z mąką, zagotować. Podawać z ziemniakami i buraczkami.

2. Królik duszony w białym winie

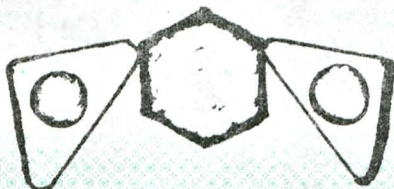
Królik średniej wielkości (ok. 1,5 kg), 1 szklanka białego wytrawnego wina, 1 łyżka masła, 2 marchewki, 3 cebule, 1,5 łyżki maki, kilka pieczarek, 1/2 szklanki śmietany, 1-2 żółtka, cytryna, sól, pieprz.

Wykonanie: umytego królika pokroić na porcje, warzywa umyć, obrać, pokroić. Masło stopić w rondlu, wrzucić warzywa i osolone porcje królika. Poddusić a następnie oprószyć mąką. Gdy mąka zacznie się rumienić dodać wino i przykryć. Dusić na wolnym ogniu około 1 godz. Pieczarki umyć, skropić sokiem z cytryny, dodać do mięsa na 15 min przed końcem duszenia. Odstawić, dodać śmietaną wymieszaną z żółtkami, przyprawić do smaku solą pieprzem i sokiem z cytryny. Podawać z ziemniakami i szpinakiem.

3. Paprykarz

Składniki: udka królika, sól, mielona papryka, 1 łyżka maki, 4 dag tłuszczu, cebula, pół szklanki przecieru pomidorowego, natka pietruszki, 1/2 szklanki śmietany. Wykonanie: mięso oddzielić z udek, pokroić w słupki, oprószyć solą, papryką i mąką. Obrumienić na tłuszczu. Dodać cebulę, podlać niewielką ilością wody, udusić. Wlać przecier pomidorowy, podprawić śmietaną wymieszaną z mąką i papryką, zagotować i posypać zielenią. Podawać z kluskami kładzionymi i surówką.

mgr inż. B. Warda

KRÓLIKI Rozród i żywienie

Przed Polską rysują się duże możliwości eksportu tuszek króliczych do krajów Europy Zachodniej, głównie do Niemiec, Szwajcarii, Francji i Belgii. Tymczasem królików nie hoduje się obecnie zbyt wiele, chociaż jest to produkcja mało pracochłonna i opłacalna. Chów królików stwarza możliwości wypracowania dodatkowego dochodu w gospodarstwach małych i średnich, nie ukierunkowanych na inną produkcję. Typową rasą mięsną królików jest olbrzym belgijski. Króliki tej rasy osiągają najwyższą masę ciała (8-10 kg) w wieku 12-14 miesięcy. Jest to jednak rasa o dużych wymaganiach żywieniowych i pomieszczeniowych. Dlatego do chowu na mięso najbardziej wskazane są rasy średnie białe: nowozelandzki, duński, kalifornijski.

Króliki wczesnie osiągają dojrzałość płciową, bo już w wieku 3 miesięcy. Do rozrodu można używać samice w wieku 5 miesięcy, a samce miesiąc później. Zdolność do rozrodu wykazują przez cały rok. Zwierzęta używane do rozrodu powinny być zdrowe, dobrze wyrosnięte, wykazujące charakterystyczne cechy rasy i płci. Ciąża trwa średnio 30-32 dni. W ciągu roku można uzyskać od 1 samicy 4-5 miotów. Mioty liczą średnio 6-8 króliczków. Możliwe jest więc odchowanie nawet 30 sztuk rocznie od 1 samicy. Po urodzeniu króliki ważą około 60 g. Ponieważ bardzo szybko rosną, w wieku 30 dni osiągają już masę ciała 500-550 g.

Króliki mają bardzo dobrze rozwinięty przewód pokarmowy, co pozwala im dobrze wykorzystywać pasze włókniste. Podstawową paszą dla królików są latem zielonki, a zimą siano i okopowe. Okopowe przed skarmianiem należy dokładnie opłukać z ziemi i zanieczyszczeń. Poza tym królikom podaje się ześrutowane ziarno zbóż, otręby lub pokruszony chleb. Z zielonek króliki najchętniej zjadają rośliny motylkowe, głównie koniczynę i lucernę, oraz dziko rosnące zioła, takie jak: łopian, dziki chrzan i mniszek lekarski. Zielonek z roślin motylkowych nie można podawać zagranych, gdyż mogą spowodować wzdęcia. Króliki bardzo lubią kapustę, ale nie można jej podawać zbyt dużo, ponieważ powoduje zaburzenia w trawieniu. Dla celów smakowych i dietetycznych można podawać latem świeże liście i młode gałązki z drzew takich jak: brzoza, klon, lipa, leszczyna, wierzba i drzewa owocowe z wyjątkiem liści i gałązek z roślin pestkowych, gdyż są one szkodliwe. Można natomiast jako dodatek do paszy stosować spady z drzew owocowych.

Żywienie króliczków i zwierząt w okresie dojrzenia płciowego należy uzupełnić dodatkami mineralno-witaminowymi. Ważną rolę w żywieniu spełnia woda, zwłaszcza w okresie upałów i przy zadawaniu pasz suchych. Woda powinna być czysta i niezbyt zimna. Samicom karmiącym i króliczkom można podawać mleko słodkie lub kwaśne. Mleko kwaśniejące jest szkodliwe. Pasy dla królików nie mogą być nadgniłe, spleśniałe ani zmarznięte. Króliki karmi się zwykle 2 razy dziennie. Rano zaleca się podawać pasze treściwe, wodę do picia i siano na cały dzień. Wieczorem podaje się zielonkę w lecie lub okopowe zimą.

Przykładowe dawki pokarmowe dla samic kotnych o masie ciała 4 kg:

- I. zielonki 800-900 g
 - zboża 40-50 g
- II. siano 175-200 g
 - zboża 50-60 g
 - okopowe 200-250 g

Dobry materiał hodowlany można nabyć w uznanych fermach zarodowych. Ceny ustalone są z hodowcą, kształtują się one zwykle na poziomie 40 tys. za 1 kg masy ciała. Najbliższe fermy zarodowe:

- 1) A. Rawski - 39-400 Tarnobrzeg, Miechocin 135 - rasa olbrzym belgijski odm. szara
- 2) J. Jastrzębski 27-600 Sandomierz ul. Żwirki i Wigury 3 - rasa olbrzym belgijski odm. szara
- 3) Zator k/Oświęcimia tel. 122-41 - rasa białe nowozelandzkie

Skup królików prowadzą ubojnie eksportowe. W naszym rejonie - GS w Tomaszowie Lubelskim ul. 1 Maja 9 tel. 33-75. Ubojnia ta skupuje króliki o wadze powyżej 2,7 kg i pięci rolnikom dostarczającym zwierzęta własnym transportem cenę 13 tys. zł za 1 kg masy ciała. Ponadto w naszym województwie skupem królików zajmują się dwaj agenci, którzy oferują rolnikom cenę 9 tys. zł za 1 kg.

mgr inż. Cz. Mirczewska

CHOROBY FIZJOLOGICZNE JABŁEK W PRZECHOWALNI

W numerze 24-25 naszej gazety opisywałem choroby grzybowe jablek występujące w przechowalni. W praktyce przechowalniczej oprócz chorób grzybowych istnieje kilkanaście typów uszkodzeń owoców pochodzenia niegrzybowego. Niektórym chorobom fizjologicznym można częściowo zapobiec przez wykonanie zbioru jablek we właściwym terminie. Na przykład taką chorobą jest plamistość Jonatana, która objawia się w postaci ciemnych plam na skórce jablek odmian Jonatan, Jonared, Idared oraz Wealthy. Początkowo plamki są brązowe, później ciemnieją, stają się prawie czarne, okrągławe, o średnicy 3-6 mm. Są one powierzchniowe i przeważnie występują wokół przetchlinek na zarumienionej części owocu. Pierwsze plamki pojawiają się w grudniu - w przechowalni, w chłodni zaś w styczniu lub lutym.

Inną powszechnie znaną chorobą fizjologiczną jest oparzelina powierzchniowa. Występuje ona m.in. na odmianie McIntosh. Charakterystycznym objawem są rozmyte, zgnięte plamy występujące niekiedy na całej powierzchni skórki jablek. Owoce mają zdecydowanie nieatrakcyjny wygląd, są zeszpecone. Zwykle jędrność tych owoców jest mniejsza niż zdrowych. Kolejną chorobą pochodzenia niegrzybowego jest szklistość miąższu. Jeżeli na kilka tygodni przed zbiorem owoców różnica temperatur między dniem, a nocą są duże to para wodna skrapla się w przestworach międzykomórkowych. Miąższ z przestworami międzykomórkowymi wypełnionymi wodą przybiera szklisty wygląd, najczęściej w części przylegającej do komór nasiennych. Wygląd zewnętrzny owocu na ogół nie ulega zmianie. W przypadku słabego nasilenia szklistości miąższu, owoce w przechowalni wracają do normalnego stanu. Woda jest absorbowana przez komórki, a przestwory międzykomórkowe wypełniają się powietrzem. Choroba ta nie powoduje dużych strat w naszych warunkach.

Następną chorobą jest rozpad mączysty. Choroba ta jest wynikiem naturalnego procesu starzenia się owoców wszystkich odmian w przechowalni i w chłodni. Miąższ owoców zachowuje białą barwę i przybiera mączystą, suchą konsystencję. W przechowalni rozpad mączysty występuje zwykle wcześniej niż w chłodni.

Ograniczenie strat powodowanych przez choroby fizjologiczne polega przede wszystkim na przestrzeganiu terminu zbioru owoców oraz ich właściwym przechowywaniu.

mgr inż. L. Grodzicki

CHARAKTERYSTYKA NOWYCH ODMIAN ZIEMNIAKA

DROP - odmiana bardzo wczesna, jadalna, odporna na mątwika ziemniaczanego. Bulwy owalne, bardzo kształtne, o płtykich oczkach i żółtym mięszu nie ciemniejącym po ugotowaniu. Typ kulinarny wszechstronnie użytkowy o bardzo dobrym smaku (B).

Odmiana pełna, lecz trochę ustępuje czołowym odmianom w tej grupie wczesności.

W skali od 1 do 9 gdzie 9 oznacza stan najlepszy a 1 stan najgorszy odporność tej odmiany na poszczególne choroby przedstawia się następująco:

wirus Y - 6 do 7; wirus liściozwoju - 5; zaraza ziemniaka: liście - 3, bulwy - 3 do 4; czarna nóżka - 5; parch zwykły - 6

ASTER - odmiana bardzo wczesna jadalna Bulwy okrągłoowalne, średniej wielkości, oczka płtykie, mięsz jasnożółty. Typ konsumpcyjny na granicy wszechstronnie użytkowego i mączystego (BC), smak dobry. Odmiana pełna o podwyższonej zawartości skrobi około 14%.

Odporność na wirus Y i liściozwoju - 6 do 7, na zarazę ziemniaka bulwy i liście - 3 do 4. Przydatna do produkcji frytek i chipsów.

LENA - odmiana średniowczesna, jadalna. Bulwy okrągłoowalne, kształtne, o płtykich oczkach i jasnożółtym mięszu. Typ kulinarny na granicy wszechstronnie użytkowego i mączystego (BC). Odmiana pełna o dużym udziale bulw frakcji handlowej, ma podwyższoną zawartość skrobi do około 16,5%.

Odporność na choroby:

wirus Y - 6; wirus liściozwoju - 6; zaraza ziemniaka: liście - 3, bulwy - 3; czarna nóżka - 5 do 6; parch zwykły - 6.

Przydatna do produkcji frytek i chipsów.

KOS - odmiana średniowczesna jadalna, mątwiko-odporna. Bulwy duże, okrągłoowalne, o płtykich oczkach i jasnożółtej barwie mięszu. Typ kulinarny podobnie jak u odmiany Aster i Lena (BC). Odporność na wirus Y i liściozwoju - 5 do 6; na zarazę ziemniaka: liście - 4, bulwy - 3; parch zwykły - 5.

EKRA - odmiana średniowczesna skrobiowa.

Bulwy średnie okrągłe, o dość głębokich oczkach i jasnożółtym mięszu.

Wysoka zawartość skrobi około 19,5% i bardzo duże plony z hektara. Przydatna do przerobu przemysłowego na skrobię i spirytus.

Odporność na choroby:

wirus Y - 7; wirus liściozwoju - 7 do 8; zaraza ziemniaka: liście - 5 do 6, bulwy 5; czarna nóżka - 5; parch zwykły - 6.

LAWINA - odmiana średniopóźna, skrobiowa, odporna na mątwika ziemniaczanego. Bulwy okrągłoowalne o płtykich oczkach i jasnożółtym mięszu. Typ kulinarny mączysty (C). Przydatna do produkcji kostki, puree i chipsów. Odmiana bardzo pełna o zawartości skrobi 17%.

Daje najwyższe plony bulw i skrobi wśród odmian krajowych.

Odporność na wirus liściozwoju - 7 do 8; wirus Y - 6; zaraza ziemniaka: liście - 7; bulwy - 5; czarna nóżka - 5 do 6; parch zwykły - 5.

Podaję adresy Stacji i Przedsiębiorstw prowadzących hodowlę zachowawczą w/w odmian

Odmiana: **ASTER, DROP**

Zakład Doświadczalny Ziemniaka

Zamarte

89-600 Chojnice tel.45-59 tlx.0562880

Odmiana: **KOS, LENA**

Stacja Hodowli Roślin - Mielno

14-108 Grunwald woj. Olsztyn

Olsztyńskie Przedsiębiorstwo Hodowli Roślin i Nasiennictwa

10-959 Olsztyn ul. Głowackiego 6 tel.334-744

Odmiana: **EKRA**

Stacja Hodowli Roślin - Lubowo

84-210 Choczewo

Gdańskie Przedsiębiorstwo Hodowli Roślin i Nasiennictwa

80-274 Gdańsk ul. Na Stoku 50 tel. 323-451

Odmiana: **LAWINA**

Stacja Hodowli Roślin - Lipowina

14-528 Lipowina woj.elbląskie

Olsztyńskie Przedsiębiorstwo Hodowli Roślin i Nasiennictwa

10-959 Olsztyn ul. Głowackiego 6 tel. 334-744

Stacja Hodowli Roślin - Szyldak

14-106 Szyldak woj. olsztyńskie tel.22-68

inż. A. Matuszewski

ZIMOWE ZWALCZANIE CHWASTÓW

Miotła zbożowa jest najgroźniejszym chwastem w zbożach ozimych. Przy masowym pojawie miotły zbożowej na polu straty mogą sięgać nawet 10q z ha. Szczególna nasilenie występowania tego gatunku obserwuje się na polach pobzonych w miejscach podmokłych lub silnie uwilgotnionych i w latach o większej ilości opadów. Wschody miotły zbożowej występują w okresie wczesnojesiennym, dlatego też pojawia się masowo w uprawach zbóż, gdy jesień jest długa, ciepła i wilgotna. Natomiast gdy jesień jest suchą większość ich wschodzi wiosną. Preparatem skutecznym przeciwko temu chwastowi jak i wielu chwastom dwuliściennym jest Dicuran 80 WP. Można go stosować przedwiosnowo jak i powiosnowo jesienią i wiosną, a także w okresie spoczynku vegetacyjnego tj. późną jesienią, zimą, lub w okresie przedwiosnia. W okresie tym preparat stosuje się w dawce zminimalizowanej stanowiącej połowę dawki normalnej tj. 1 kg/ha. Zabieg może być wykonany na ziemię zamarzniętą, ale bez okrywy śnieżnej. Temperatura powietrza podczas zabiegu nie powinna być niższa niż - 3°C (ze względu na możliwość zamarzania cieczy w dyszach), a stan gleby musi umożliwiać wjazd w pole bez ryzyka zapadania kół i uszkodzenia roślin. Oprócz preparatu Dicuran w okresie spoczynku vegetacyjnego można stosować preparaty: Lentipur CL 80 i Iqlorex 80 WP w dawce 1 kg/ha. Wykonanie zabiegu w tym okresie stwarza możliwość pełniejszego wykorzystania opryskiwaczy oraz uniknięcie spiętrzenia prac polowych wiosną.

mgr inż. K. Kuresza

Kierownictwo Redakcji: inż. B. Chachuński

Zespół Autorski: Specjaliści Ośrodka Doradztwa Rolniczego

Opracowanie graficzne: K. Olichwierowicz

Druk: K. Olichwierowicz, M. Zajęc

*Do użytku wewnętrznego ***** Do użytku wewnętrznego*